

Sygn. akt IV Cz 371/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2013 r. .

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Mariola Watemborska

Sędziowie: SO Jolanta Deniziuk

SO Dorota Curzydło (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi A. R. (1) na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łęborku Romualdy Włodarczyk – Trojan podjętą w sprawie Km 169/13

z udziałem wierzyciela A. R. P. S. A. w W. i dłużnika B. R.

na skutek zażalenia A. R. (1) na postanowienie Sądu Rejonowego w Łęborku z dnia 15 kwietnia 2013 r. sygn. akt I Co 618/13

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie

Sygn. akt IV Cz 371/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Łęborku odrzucił skargę A. R. (1) na dokonane przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łęborku Romualdy Włodarczyk - Trojan zajęcie ruchomości w postępowaniu egzekucyjnym KM 169/13 oraz oddalił jej wniosek o uchylenie w trybie nadzoru wymienionego zajęcia ruchomości, zniesienie terminu licytacji i zawieszenie postępowania egzekucyjnego KM 169/13. Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie wskazał, że skarżąca o zajęciu ruchomości została zawiadomiona w dniu 11 marca 2014 r., natomiast skarga na tę czynność złożona została dopiero w dniu 3 kwietnia 2013 roku, a więc już po upływie tygodniowego terminu ustawowego. W zakresie rozstrzygnięcia co do wniosku dotyczącego czynności nadzorczych wskazał, że czynności te z istoty swej nie mogą prowadzić do merytorycznego rozpoznania zarzutów stron postępowania egzekucyjnego, które mogłyby być przedmiotem odrębnego postępowania obejmującego stosowne roszczenia. Nadto podkreślił ich wyjątkowy charakter zastrzeżony dla przypadków, gdy zawodzi inicjatywa stron postępowania egzekucyjnego i osób trzecich dotkniętych czynnościami egzekucyjnymi komornika.

Z postanowieniem nie zgodziła się A. R. (2), która zaskarżyła je w całości wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i wydanie w trybie art. 759 § 2 k.p.c. zarządzenia zobowiązującego komornika do umorzenia postępowania egzekucyjnego w sprawie KM 169/13 r. w części co do dwóch samochodów zarejestrowanych na A. R. (1) wymienionych w poz. 4 i 5 protokołu zajęcia z dnia (...). Wniosła także o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania. Zarzuciła, że Sąd rażąco naruszył art. 767³ k.p.c., który stanowi, iż skargę wniesioną po terminie lub której braków nie uzupełniono Sąd odrzuca, chyba iż uzna, że zachodzi podstawa do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. W ocenie skarżącej powołane przez nią w skardze okoliczności – fakt zajęcia na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego jedynie przeciwko jej mężowi ruchomości stanowiących jej majątek odrębny –

uzasadniał ingerencję sądu w trybie art. 759 § 2 k.p.c. i umorzenie postępowania egzekucyjnego w części, w jakiej zostało skierowane do stanowiących jej majątek odrębny pojazdów.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji, mimo błędnego uzasadnienia uznać należy trafne. Rację ma skarżąca, iż chybiona jest w świetle art. 767³ k.p.c. argumentacja Sądu powołana na uzasadnienie oddalenia wniosku o podjęcie czynności w trybie art. 759 § 2 k.p.c. Z treści art. 767³ k.p.c. jednoznacznie wynika, że tylko wtedy sąd może odrzucić skargę spóźnioną lub której braków nie uzupełniono w terminie, gdy nie zachodzą powody do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2 k.p.c.. Jeżeli uzna, że powody te występują - odrzucenie skargi jest niedopuszczalne. Zawsze jednak przed odrzuceniem skargi winien rozważyć czy istnieje potrzeba podjęcia czynności nadzorczych.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 23 maja 2012 r. III CZP 11/12 (OSNC z 2012, z. 10, poz. 118) z treści art. 767³ k.p.c. należy wysnuć wniosek, że jeżeli skarga podlegałaby odrzuceniu, ale zawiera elementy stanowiące podłoże i postawę do podjęcia czynności przewidzianych w art. 759 § 2 k.p.c., to tracąc swą bezpośrednią funkcję jurysdykcyjną, a więc środka zaskarżenia, zachowuje moc środka inicjującego czynności w ramach nadzoru judykacyjnego. W opisaney sytuacji skarga na czynności komornika, pozbawiona - na skutek wad - cech środka zaskarżenia unormowanego w art. 767 k.p.c., podlega konwersji; przekształca się w środek o charakterze pozajurysdykcyjnym, stając się - ze skutkiem wstecznym, od chwili wniesienia - skierowanym przez stronę bezpośrednio do sądu zawiadomieniem o uzasadnionej potrzebie wydania komornikowi odpowiednich zarządzeń.

W ocenie Sądu Okręgowego w rozpoznawanej sprawie brak było podstaw do podjęcia przez Sąd działania na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. Podkreślenia wymaga, że wydawane w tym trybie zarządzenia mają zmierzać do zapewnienia należytego wykonywania egzekucji oraz do usuwania stwierdzonych uchybień, co należy do instrumentów nadzoru judykacyjnego. Lektura akt komorniczych nie wskazuje na istnienie uchybień uzasadniających ingerencję sądu jak organu nadzorczego. Wbrew zarzutowi skarżącej nie zaistniały przesłanki do umorzenia postępowania w części, w jakiej zostało skierowane do pojazdów opisanych w pkt 4 i 5 protokołu zajęcia z dnia 14 lutego 2013 r. W świetle art. 825 pkt 3 k.p.c. w zw. z art. 845 § 2 k.p.c. umorzenie postępowania powinno nastąpić w sytuacji, gdy zajęto przedmioty będące we władaniu osoby trzeciej, jeżeli osoba ta nie wyraziła na to zgody i sprzeciwiła się prowadzeniu egzekucji. Taką osobą trzecią jest również małżonek dłużnika, jeżeli komornik na podstawie tytułu wykonawczego wydanego przeciwko dłużnikowi skierował do jego majątku osobistego, niebędącego we władaniu dłużnika. Wniosku o umorzenie postępowania nie może jednak złożyć, gdy przedmioty te znajdowały się we władaniu dłużnika. W takim wypadku przysługuje wyłącznie powództwo o zwolnienie od egzekucji na podstawie art. 841 k.p.c. (por. H. Ciepła, Komentarz do art. 825 k.p.c., System Informacji Prawnej Lex). Z protokołu zajęcia ruchomości z dnia 14 lutego 2013 r. wynika, że samochody opisane w pkt 4 i 5 protokołu zajęcia znajdowały się na posesji w (...), która zajmuje dłużnika wraz z małżonką. Skoro pojazdy znajdowały się na posesji dłużnika to pozostawały one w jego władaniu co w świetle powyższych uwag sprawia, że brak podstaw do uznania iż zachodzą przesłanki do umorzenia postępowania na podstawie art. 825 pkt 3 k.p.c.

Wobec powyższego uznając, iż rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji, mimo błędnego uzasadnienia odpowiada prawu Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. przy zastosowaniu art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.